

A. Kołodziejski

Wicina, pow. Lubsko

Informator Archeologiczny : badania 6, 110-111

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto 5 grobów skrzynkowych, zawierających od 1 do 5 popielnic.

Grób nr 1 zawierał jedną popielnicę o wymiarach: wysokość 25 cm, średnica wylewu 15 cm, średnica brzuśca 25 cm. Popielnicę wydobyto w małych fragmentach.

Grób nr 2 o wymiarach skrzyni 90 x 70 cm, zawierał jedną popielnicę o wyjątkowo bogatej i ciekawej ornamentyce. Popielnica posiada czarną, grafitowaną powierzchnię i przykryta jest pokrywą czapkową. Ornament jest inkrustowany białą masą. Na szyjce, pod schematycznym wyobrażeniem twarzy ludzkiej znajduje się ornament w postaci krzyża zakończonego kółkami / wyobrażenie zapinki ażurowej ?/. Pod załomem szyjki i brzuśca znajdują się 3 rzędy dookólnych dołków. Poniżej, w górnej partii brzuśca, identyczną techniką wykonano 15 wizerunków zwierząt-jeleni. Wyobrażone są okazy dorosłe oraz sztuki średniej wielkości i zupełnie małe. Popielnica jest dobrze zachowana, jedynie dno uległo uszkodzeniu, gdyż stało na okrągłych, małych kamieniach. Wymiary popielnicy wynoszą: wysokość 30,3 cm, średnica wylewu : 9,8 cm, średnica brzuśca: 28,6 cm, dno: 12 cm.

W grobie nr 3, znaleziono jedynie kilka fragmentów ceramiki oraz kości ludzkie. Grób nr 4 zawierał 3 popielnice częściowo zniszczone. Grób nr 5 wyposażony był w 5 popielnic częściowo zniszczonych przez korzenie drzew.

Prace wykopaliskowe będą kontynuowane do 1975 .

ULIM, pow. Gorzów Wlkp.
Stanowisko 2

patrz epoka brązu

WICINA, pow. Lubako

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze
Dział Ochrony Zabytków Archeologicznych

Badania prowadził mgr A. Kołodziejski.
Finansował WKZ. Dziewiąty sezon badań.
Osada obronna, b/ osada otwarta, c/ cmentarzysko, Hallstatt D.

a/ Osada położona jest w odległości około 1 km na północny-zachód od wsi. Kontynuowano badania wału, odsłaniając po nim dodatkowe umocnienie w postaci kilku rzędów zasiaków z ukośnych dranic i pali oraz intensywną spalenizną w ziemnych, górnych warstwach wału pochodzącą ze spalania i obsunięcia

się drewnianych konstrukcji na szczycie. Pogłębiono jednocześnie działki przylegające od wewnątrz do wału, odsłaniając pozostałości dolnych konstrukcji domostw drewnianych. Intensywność występowania zabytków przy walce i w jego górnych partiach wyraźnie mniejsza niż na majdanie. Zabytki utrzymują nadal ten sam charakter - głównie ceramika, szklane paciorki, ozdoby lub ich części z brązu.

b/ Rozpoczęto badanie osady odległej od wału grodziska zaledwie 50 m - obejmujące obszar około 200 arów. Osada wg dotychczasowych przypuszczeń służyła za czasowe miejsce pobytu mieszkańców grodziska. Wstępne prace wykopaliskowe nie potwierdziły tych przypuszczeń. Osada posiada warstwę kulturową o podobnej strukturze jak warstwy grodziska, miąższości około 80 cm. Duża domieszka spalenizny, podobnie jak na grodzisku liczne występowanie ceramiki oraz ten sam typ zabytków wskazują, że osada miała trwałą zabudowę i stale była zamieszkiwana oraz, że została w tym samym czasie i w ten sam sposób / najazd scytyjski / grodzisko zniszczona. Prace prowadzono na 3 arach. Nie osiągnięto calca. Prace będą kontynuowane w latach następnych.

c/ Na cmentarzysku badanym częściowo w roku 1971 - położonym o 1 km od grodziska w kierunku wsi - kontynuowane prace badawcze wydobywając 17 dalszych grobów, których chronologię wstępnie można określić na przełom epoki brązu i okresu halsztackiego, względnie na starszą fazę tego okresu. Pozwala to wykreślić w chwili obecnej kierunek osi chronologicznej cmentarzyska. Groby w większości silnie zniszczone przez las o ubogim wyposażeniu, w stosunku do poprzednich 50 grobów zbadanych z okresu HD. Oprócz ceramiki wystąpiły w nich nieliczne ozdoby brązowe. Badania będą kontynuowane w następnych sezonach. Łącznie, do chwili obecnej, wydobyto w Wicinie 71 grobów datowanych od IV okresu epoki brązu do końca okresu halsztackiego.

WIERUSZÓW-PODZAMCZE, pow. Wieruszów Muzeum Archeologiczne
Stanowisko 1 i Ethnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski.
Finansował WKZ w Łodzi. Kontynuacja badań.
Grodzisko z okresu Hallstatt /?/.

Przeprowadzono badania sondażowe w celu ustalenia przynależności kulturowej stanowiska. Prace koncentrowały się głównie wewnątrz obiektu. Założono 5 wykopów o wymiarach 35x3 m i usiłowano zlokalizować osadę położoną na dziedzińcu grodziska. Celu tego nie osiągnięto, w warstwach kulturowych odkryto tylko ułamki naczyń, pochodzących z kilku kultur czasowo różnych. Ceramika nie